

תחקה

כ"ה י"ג אלול תרע"ח מרחץ הארמינייה.

רב גדול ומרומם, כשנף אור זהה לי מכתבו היקר, ואח הנני לו להיות לבי דואב על אשר דוקא בשעת גדולה זו שאנו עומדים בה, שהיה ראוי שתוכן היסודי של חתימת ישראל יהיה כבר ענין מובהק ומבורר לכל והליכות החיים הלאומיים בהשפעתם היו ראויים להיות מתורכזות על ידו ולמגינת לב עומדים אחריו עדיין כמו בחתולת התנועה, וצריכים אנו להחזיל מאלי-בית.

וכי לא דים הם המעשים הגדולים, שהם נעשים בימינו לעינינו, להכיר גלוי בקרב בית ישראל ובעולם כולו, שהתנועה הלאומית, המקושרת לבנין האומה בארץ ישראל, היא תנועה אלהית גלויה וקדושה ישראל בראיה, תנועה שהיא מוכרחת להשיב לעם ד' את כבודו ואח הדוד, את יפעת השפעמו על העולם ועל החיים שלכך נוצר, ולכך עומד הוא בפלאי פלאות.

וכי לא הגיע הזמן שתתנוער כבר תנועת התחייה מהסיסי מל הלידות שלה, שאינה יכולה על ידה להגיד בתגולת לב את אמתה הגדולה, אמת דעת ד' אלהי ישראל, אשר רוחו מתהלכת ועומדת בתוכנו וגם כעת בעת אשר דוד ד' נגלתה ו לעין כל גוים, עדיין נחשב את פנינו בטמון א' ונרסן יב את הלחישות האירופאיות, שהן דחוקות את אויר-החיים של נשמתנו, תאות התהדרות אל אותם העמים המכוסים בחושך, אשר אכלנו בכל פה, התקום ותחיה עוד להכנס כמו ארס בתוכיותה של תנועת חתימתנו.

היעמד לבנו עם תהיה הציניות נערכת גם כעת, בעת אשר אור גואל ישראל ומשיעו הופיע עליה, רק בערכה של איזה תנועה מודרנית אשר הלב מוסס על קיומה, ובטחון עמדתה, זה תביני לא אוכל לסבול בפני.

ואנכי מושב לי שאקרא שוטח כל ימי ו זאת אש אלהים הנוער בשמתי לא אצטור, את השלכות תמתלקות בלבבי מוכרח אני לחן לה מקום להגלות, ישמע הדבר או ילעג, איני אחראי שתנועה ירושלים תהיה רבת אונים במעשיה אבל מוכתנני שמסלות אל הלב חסלול, היא תקים את התנועה הצינית משפלותה הרוחנית, שהיא הולכת ומשתקעת בה, בכל צעד שהיא צועדת למעלה בגדולתה החמרת, המתנצצת לפנינו.

תבה וכבוד אני רחש לזמרוחי, בכל לב הנני שואף לפתוח ולהתרחבות, אבל אל יאמרו שכורי הנכריות תנה המותיקנים האחרונים, נגררים הם אחרינו, ירעו עד שיסתאבו, ודור חי יקום ויאמר בנאון: השלכתי את כל סכל הירדשה ולאום אירופאי חדש נוצרתי, והאמרה הזאת פלאית צנתת רקבון, היא עולה מכל התכונה העכשוית, בארץ ובח"ל, אוי לנו כי שודדנו.⁴

אמנם עז לנו באלהים, המסתיר פניו מבית יעקב,⁵ בעצם הגלות אומץ ורוע עוז

- 1 צ' חגי ב. ה. וא צ"ס איזב ג. יג. וב מוסח כב, א (ברשי: : לחוש).
- 2 צ"ס עניות פיה מיו.
- 3 תמורה פיה מ"ג.
- 4 ירמיה ה. יג.
- 5 ישעיהו ח. יז.

לגמלם ולנשואם כל ימי עולם.⁶ גרומם את דגל ציון צ"י חוד דגל ירושלים, אשר יתנוסס עמו יחד, נלך קוממיות נאמר לציון מלך אלהיך.⁷

המורחי בתוך ההסתדרות הצינית פנימה ישימיע קולו קל צ"י, לא קיל רמה ומתגודד, יאמר בנאון שזנא רק הוא העד החובן הקיים של הציניות, אפילו בערכיה החילוניים, ודגל ירושלים אשר יסותף למערכותיו, יתנפף בהדרו בכל מרחב נאות ישראל, להחיות את האוכן הקדוש המאור גאלהי, נחלץ מאותו הלחץ של החוללות, שתעסקנות הלאומית המודרנית עצור בה זו הדרספמימות, להגיד בקיל ובכחב מעבר מה שאנו רק לאומיים אחרנו ואין לנו בכלל ענין קדוש גאלהי, ומעבר מזה, כשנצרכים לדבר עם הגוים, שעו מפלמח בידם, ורגש של כבוד לקדוש ד' והאורה האלהית שבתג"ד היא חוסר גאותם, שם מתחפכים למקיישי הניבל, ועד כמה תוכל צביעות כואת להיות קימת ולא תגלה בכל מערומה, חביבי ממעמקי לבבי אני מתחנן הנני עמכם, ידי מוכנה היא לעזור ולתמוך את המורחי הציניות וכל שאיפותיה משאת גפשי תנן, אבל נתאור חיל כל אציל רוח, לרומם את התנועה הקדושה משפלותה, לבל יבאו בה טמאי גפש לחלל את קדשה.

ציון המדה בעת אשר אור ירושלים יפיע, שאיפת הממלכה בהדר ואון תגלה בעולם בעת אשר עריגת בנין בית קדשנו ותפארתנו תנא ממחובאי הלב. התנועה הירושלמית תקיף את כל העולם, את כל רוח נבונה, את כל לב הוגה, את כל נשמה קדושה בכל תגוים וכלל המאלכות, היא חסלול אורח של זיקוק האמונות אשר בעולם כולו, היא תופיע על במת החיים בתוך הערך היותר עליון, אשר התרכים כולם על פני יתערכו, בעת ההיא יקרא לירושלים כסא ד'.

ההסתדרות ירושלים תקיף את כל האומה, בערכה המקדוש שגוא תוכן חייה הפנימי, תעורר רוח חיים של שירת קודש, תברר את צדקת ציון, את משפט ישראל בין העמים, להיות כמל מאת ד'.⁸ הדברים הישנים יתחדשו, ושם חדש אשר פי ד' יקבנו להם יקרא.¹⁰

דגל ירושלים, ישא בדי שומרי אמונים, נוסרי כום ד' בחיים ברגש ובפועל, על ידו תחזור התנועה של חתיית האומה ונבנין הארץ לכל השדרות אשר שמה לא תוכל להגיע להתנצצות המודרנית, שאינה שות לכל גפש.

המורחי אורו יגיה, באורח השלוי, בצדקת הפשרנות המיוחדת לו, יעשה את דרכו בהשקט ובבסתה, וכל עת יתאמץ ויוסף חיל, וכל מקום אשר כוח כללי יהיה נדרש לו להציא מאיוו אל הפועל, תבוא לו העזרה של הדגל, המתנוסס בתכונתו החפשיית, וישראל יעשה חיל.¹¹

כ"ז שרק הציניות, שלבשה בגדי אירופה עד כדי היכסות הפנים הישראליות, לבדה תהיה האורגניות הכללית, יעמוד העם מרוחק מצד חסרון כח קדוש רשמי, וכבודה לא יוכל להתעלות עד כדי כבוד של גשמת חיים לאומה, אבל מיד שתדע האומה, שלחתייה הלאומית ישנם שני עמודים ושניים חוקים, עמוד הקדוש ועמוד

- 6 צ"ס ישעיהו ס"ג. ב.
- 7 צ"ס ישעיהו ג"ג. ז.
- 8 ירמיה ג. יז.
- 9 מכה ה"ג.
- 10 צ"ס ישעיהו ס"ב. ב.
- 11 צ"ס במדבר כ"ז. יז.